

и мотиви, свързани с нея, са само една линия и тенденция в творчеството му, която се среща или върви паралелно с другата – на светлината, деня и жизнерадостта, които са постоянен контрапункт на черните цветове и звуечения в неговата поезия.

Идеята за нощта в поезията на П. К. Яворов е реакция към обгръщащата го реалност, отрицание и присъда над действителността, в която живее, чийто обръч се затяга все повече и повече около личността на поета и го довежда съдбовно, въпреки съпротивата му, до саморазруха и самоунищожение. Ако П. К. Яворов не беше написал поемата „Нощ“, едва ли бихме стигнали до това заключение.